

Publicerad 2014-11-15 16:31 av Lena Själsöga Keijser

däri vilar natten

berget
sluter sina händer

i väntan

de stegen skall komma

ormbunkar
täcker ingångens
utgång

snöleoparden
vakar

lystrar

stegen höres

väktaren
rör vid ormbunksblad

hon vilken nalkas lystrar

berget
öppnar sina händer

opalstigar
ligger öppna

för henne vilken snöleoparden följer

där i det höga gräset vilade natten
i djupblå skiftningar
strån i silverblå

blad så sirligt skapade tonade likt flöjter
inte alls högt så mjukt knappt hörbart
här och var bar gräset plymer även dessa silverblå in i vita aningar
baldakinen vi blickade in i bar ädelstenar
glittrande tindrande stjärnblommor
skogsstjärnor stigna in i midnattsblå klarhet

jag kan minnas berget
platån
ringen med skogsstjärnor
där landade
mina vägar så ofta
där vilade jag min längtan
stenarna vakade med lågan jag bar
bär i mina händer
här kunde jag drömma
här var jag dig nära

tolv var vi vilka möttes med lågor i våra händer
tolv var vi vilka skred uppför stigen med lågor i våra händer
elva väntade den tolfte saknades och det var du
hon målade min längtan in i tröstandeljus
den trettonde

kanske somnade jag
märkte ej att hon bar oss till varandra
här var vi nu
vi såg skira slöjor svepa
moder du vackra skrider

ditt följe sveper dessa slöjor
lyfte slöjorna av våra ansikten

jag vilar tryggt i hans famn
så länge befann vi oss skilda i saknad
dofterna av bladen vi en gång skrev i molnskogarna
levde i våra fingerknoppar
hur ofta hade jag icke lyft dem
andats in doften
som, som vore de brev skrivna av honom

vi ser skira slöjor svepa
moder du vackra skrider
ditt följe sveper slöjor

vi minns ett hav ett hav så stilla
däri speglar du dig i våra minnen
du öppnar vyerna vi bärs med
vi dyker in i detta hav
så är havets vilja
vi når djupt in
där möter vi
pilgrimsvandrare
så fridsfyllda i ansikten
kanske är vi en av dem
vi möter musslor
är det musslor eller blommor
vilka öppnas slutes
lotusar kanske
vi ler vad spelar det för roll
vad som är vad
i mitten av varje en pärla
pärlemorsskimmer
omger oss

vi ser skira slöjor svepa
moder du vackra skrider
ditt följe sveper slöjor

pärlemorsskimmer
vi lyfts

lyfts
stiger upp

åter är vi i gräset
det silverblå
vilket nu sakta rodnar in i
gryningseld vaknar sakta
jag vilar tryggt i hans famn
lyssnar till hans hjärtas sång
vår andning följer varandra
våra pulsar
våra hjärtan

så sträcker solen manteln in över natten
dagen vilar i det höga gräset
smaragdgräset

det är vackert
mycket vackert här
kanske stannar jag här i drömmen

du trädde
gryningsdroppar

på
ett strå

doften av smultron
av fjärilar

av lätta sommarmoln

skänkte du
in i

stigarnas händer

jag tackar dig

sluter mina ögon in i tystnad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten